

[Aase Olesen]

at gå ind for ændringsforslag af den karakter, for de ville – når alt kom til alt – tillade, at der fortsat eksisterer private hospitaler i dette land. Det gør der nemlig allerede i dag. Ministeren har forstået det. Han ønskede ikke at ændre sit lovforslag, og det er da i orden, men kom ikke her og sig, at han ikke ved, hvad vi mener.

(Kort bemærkning):

Knud Lind (FP):

Det er sjældent, jeg er enig med socialdemokratiet, men i dette spørgsmål er jeg 100 pct. enig med den socialdemokratiske taler, som netop var oppe på talerstolen. Det er fru Aase Olesen, der i den grad har forplumret behandlingen i kommunaludvalget af dette lovforslag.

Fru Aase Olesen siger, der ikke var noget alternativ for så vidt angår den del af lovforslaget, der blev tilbage, når selve forbuddet var gået ud. Ja, men der var jo lagt udkast frem fra fremskridtspartiet vedrørende den lovtekst. Men fru Aase Olesen bestemte sig på et tidligt tidspunkt for, at det hele skulle ned, og ønskede ikke at gå ind i realitetsforhandlinger, hverken med den borgerlige side eller med socialdemokratiet. På den måde har fru Aase Olesen forplumret dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg kan af gode grunde ikke vide, hvad fru Aase Olesen har talt med indenrigsministeren om, men jeg ved i hvert fald, at fru Aase Olesen har nægtet at forhandle med de øvrige partier i kommunaludvalget om denne sag. Derfor er den forkludret, og derfor står det radikale venstre i dag med ansvaret.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg synes absolut ikke, der er grund til at beklage den udvalgsbehandling, der har været, og de forhandlinger, der i øvrigt har været ført. Jeg synes, der har været en rimelig og fornuftig og fordragelig tone. Jeg tror, at det, der til syvende og sidst er sket i denne sag, er, at regeringspartiets synspunkter er kommet til kort over for de synspunkter, der har været gjort gældende fra anden side.

Jeg glæder mig over hr. Taanquists bemærkninger fra denne talerstol for et øjeblik siden, hvor han slog fast, at med afstemningen i dag er denne sag definitivt slut. Det glæder mig, for så er vi fri for at have flere rumlerier om denne problemstilling. Jeg synes, det var en meget væsentlig tilkendegivelse fra regeringspartiet, der her kom.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Knud Lind, at da vi stemte ved anden behandling og stemte fremskridtspartiets ændringsforslag ned, var det, fordi vi kendte udkastet til fremskridtspartiets ændringsforslag vedrørende de øvrige regler. Det viste klart, at de regler ikke var til at leve med efter vores mening. Det viste også, at det ikke ville være muligt at få ændret dem her inden tredjebehandlingen. Havde der været en mulighed, så var vi naturligvis gået ind i arbejdet.

Må jeg så sige til hr. Taanquist: det er fantastisk, at man skal høre her i salen, at jeg har nægtet at forhandle med nogen partier. Det er dog det mest voldsomme, jeg nogen sinde er blevet beskyldt for. Jeg har stort set talt med alle partier om dette forslag – jeg havde nær sagt: i én uendelighed. Jeg har en eneste gang været kaldt over til forhandling hos ministeren. Det var præcis den dag, da vi havde fremskridtspartiets socialpolitiske forespørgselsdebat. Da var jeg altså af gode grunde lovligt forhindret. Jeg har ikke siden fået nogen opfordring.

(Kort bemærkning).

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg har stor respekt for kommunaludvalgets formand, hr. Taanquist, men absolut ikke, når hr. Taanquist fra denne talerstol hævder, at fru Aase Olesen ikke har villet forhandle med nogen partier. Der har, siden førstebehandlingen fandt sted, været forhandlinger i gang mellem den borgerlige side af salen og det radikale venstre.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Fru Aase Olesen siger nu fra talerstolen, at fru Aase Olesen og det radikale venstre ikke kunne gå ind for det udkast, der kom fra fremskridtspartiet angående den resterende